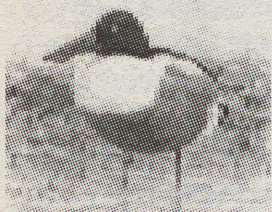

Claus d'identificació

Les ànneres

Mitjans setembre. En Pep, en Toni i na Maria es troben observant aquàtiques. Surt de darrera d'uns joncs una ànnera que als pocs segons perden de vista. En Pep, que tot just comença a interessar-se per l'ornitologia, diu:

- *L'heu vista? Crec que era una femella de coll-blau!*

En Toni, amb més anys d'experiència, replica:

- *Era una femella, és cert, però de coer. No t'has fixat que tenia coa i coll llargs, i el cap petit i rodó?*

Finalment na Maria, qui els ha escoltat i que és una gran experta en anàtides, afirma:

- *Sí que era un coer, però no una femella, sinó un mascle en plomatge d'eclipsi. A més, era un animal nascut enguany. Detalls de les escapul·lars i de les ales m'ho han confirmat.*

Amb aquest exemple, inventat per l'ocasió però que ben bé podria ser real, he volgut posar de manifest dos fets, que són:

1. La identificació de les ànneres no sempre és immediata ni fàcil, ja que les femelles i els exemplars en vol i llunyans són problemàtics fins i tot pels observadors que compten amb una certa experiència.

2. Amb tenacitat i ganes d'aprendre, es pot arribar en pocs anys a ser un vertader expert en donar nom, sexar i datar aquests animals.

És per això que aquestes aus vos poden anar molt bé a l'hora de començar a practicar en la identificació dels aucells, i

per anar comprovant els vostres avanços i progressos.

Pels qui començau, doncs, aquí van una sèrie d'indicacions generals, que haureu de completar amb l'ajuda d'una bona guia de camp, i amb les vostres pròpies experiències:

- El primer que heu d'intentar esbrinar és si l'ànnera que observau és cabussadora o no, ja que això vos servirà per descartar d'un cop a moltes espècies. Les ànneres cabussadores s'introdueixen completament dins l'aigua quan mengen. Són més rabassudes i tenen les cames molt endarrerides, el que les fa molt desgabades al terra. Volen com borinos i corren per damunt l'aigua abans d'aixecar el vol (com les fotges). Les ànneres de superfície, en canvi, són més estilitzades, i mai cabussen ni corren per damunt l'aigua.

- Si l'ànnera resulta ser cabussadora (gèneres Aythia, Netta, Mergus, Oxyura,...), haureu de fixar-vos en els següents detalls (apart de la coloració de l'animal, és clar):
 - Presència o no d'una franja longitudinal blanca a la part posterior de les ales.
 - Forma del cap (arrodonida com al bec vermell, o triangular com al moretó?).
 - Presència o no de plomall al cap.
 - Forma exacta i patró cromàtic del bec.
- Si l'ànnera és de les anomenades de superfície (gènere Anas, bàsicament), haureu de prestar atenció a:
 - Presència de taques clares i fosques a les ales, i la situació

exacta d'aquestes.

- Patró cromàtic del "mirallet", situat a la part posterior de les ales i que es sol poder veure també quan l'animal neda o descansa.
- Forma i coloració precises del bec.
- Forma del cap i llargària del coll.
- Mida de l'au.
- Coloració del ventre (ben blanc, com a siuladors o grises, o brut com a rosses i altres femelles d'ànneres?).

Com heu pogut veure, no són els colors dels mascles els que vos ajudaran a identificar totes les aus. És per això que sempre que trobeu un mascle que hagueu pogut identificar amb seguretat heu de passar una bona estona fixant-vos en les proporcions i figura de l'au. Tan sols d'aquesta manera aprendreu a reconèixer les característiques que us serviran per poder identificar les femelles i els exemplars juvenils o en plomatge d'eclipsi. De moment, però, no vos desanimeu si no podeu identificar més que els masclesicolorits. Amb paciència, tot arribarà...

Aprendre a anotar i interpretar tots els detalls que hem citat no és fàcil, és clar, però con dèiem, no val desanimar-se. I podeu donar per segur que quan ho sapigueu fer amb celeritat no hi haurà ànnera que se vos escapi, paraula d'ornitòleg!

Maties Rebassa

